

eller fra Kirkens Side om, at der skulde lovgives paa dette Omraade. Vi har saaledes ment det berettiget og rigtigt at fastholde vort tidligere Standpunkt.

Trier: Det forekommer mig, at Sagen maa ses i en lidt anden Belysning end den, der her er fremhævet. Jeg har ikke Indtrykket af, at det, vi i Øjeblikket tager os for, er at blande os i Kirkens Forhold og paalægge Kirken noget, som den i og for sig i det enkelte Tilfælde vilde være imod. Det, der foreligger, er blot Spørgsmaal om, hvorvidt Staten skal paalægge Kirken en Begrænsning i Virkeliggørelsen af mulige Ønsker, og det kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til, at Staten skal gøre. I det Øjeblik man vedtager Lovforslaget, saaledes som det er foreslaaet af Regeringen, er jo ikke dermed givet nogen som helst Besked paa, hvorledes kirkelige Embeder i Virkeligheden skal besættes eller ikke besættes. Der er kun udtalt, at Staten ikke vil gennem en Lovgivning modsætte sig Gennemførelsen af Ønsker, som mulig indenfor kirkelige Kredse kommer op om at have kvindelige Præster ved Siden af mandlige Præster. For mig staar det derfor ikke som noget Spørgsmaal, der behandler indre kirkelige Sager, men kun som et Spørgsmaal om Grænsen for Statens Kompetence i et Anliggende af denne Art.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 af et Flertal (Gisselbæk, Godskesen, Hauch, Olga Knudsen, N. K. Kristensen, Nordby, Jørgen Pedersen, S. Rasmussen, Inger Gautier Schmit) (se Tillæg B. Sp. 48)

vedtoges enstemmigt med 48 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 2 af samme

vedtoges med 33 Stemmer mod 19.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende det kongelige Teaters Forhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3265).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

P. Nørgaard: Da vi her i Tinget for et Par Maaneder siden havde det kongelige Teaters Fremtid til Behandling, var der fra alle de forskellige Sider Enighed om, at den bestaaende Tilstand var umulig. Vi var alle enige om, at den nuværende Ordning med de 3 Kunstarter paa en Scene var uforvarlig baade i kunstnerisk og økonomisk Henseende. Vi var enige om, at en Adskillelse mellem Kunstarterne var nødvendig, og vi var enige om, at Sagens Løsning hastede. Men hermed var ogsaa Enigheden forbi. Om det store Spørgsmaal, hvorledes den fremtidige Ordning skal være, var der saa afgjort Uenighed, ikke alene mellem de forskellige Partier, men ogsaa mellem Partifæller. Den Opfattelse, jeg gjorde mig til Talsmand for som mit Partis Ordfører, deltes ikke af alle indenfor Landstingets Venstre. Jeg formoder, at Stillingen her i Tinget i Dag er den samme, som da vi behandlede Sagen i August Maaned. Men med Hensyn til Ønskeligheden af Sagens endelige Løsning, hvorom vi alle var enige og sikkert ogsaa er enige nu, er Stillingen for saa vidt forbedret, som vi nu staar overfor et reelt Forslag fra den højtærede Undervisningsministers Side, medens vi i August stod overfor et Forslag, som kun gik ud paa at udsætte Sagens Løsning. Den højtærede Ministers Forslag gaar ud paa, at det kongelige Teater ombygges til en Skuespilscene, og at Opera og Ballet overgaar enten til privat Drift eller ogsaa til kommunal Drift med et aarligt Tilskud fra Staten. Jeg føler mig overbevist om, at dette Forslag vil møde meget stærk Modstand fra den Side, som anser Dobbeltsceneprojektet for gennemførligt og for den bedste Løsning. Med Dobbeltsceneprojektet vil Spørgsmaalet om Adskillelse af Kunstarterne være løst. Den nuværende Scene beholder Operaen og Balletten, og Skuespillet faar sin Plads paa en ny Scene i det samme Hus. Men den Ordning vil altsaa sige, at vi beholder fælles Drift og Statsdrift for alle de 3 Kunstarter. Denne Ordning vil nødvendigvis gøre, at man erhverver nye Ejendomme, den vil nødvendigvis gøre Ombygning og Forandringer, hvorved Udgifterne er beregnede til 8 Mill. Kr., og der er vel al Sandsynlighed for, at disse 8 Mill. Kr. vil blive betydeligt overskredet. Jeg tror ikke, at den danske Rigsdag gaar med til i den nuværende meget vanskelige finansielle Situation at bringe et saa stort øko-